

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27521

гр. София, 15.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 15.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разгледа дело номер **8531** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 293, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба от В. Ю. Б., Ж. П. Б. и М. В. Б., чрез адв. Й. К., срещу министъра на вътрешните работи и областния управител на Област С.-град, с която молят да бъде установено по отношение на двамата ответници, че ищците не дължат изпълнение на заповед за изземване № ДС-20-00001/26.01.2021 г., издадена от областния управител на Област С., с която на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за държавната собственост, е разпоредено да бъде иззето жилището, в което са настанени, докато министърът на вътрешните работи не им изплати направените разноски за подобрения в жилището на стойност 13 469 лева.

В исковата молба е направено бланкетно искане за спиране на действията по изпълнението на основание чл. 293, ал. 4 от АПК. Излагат аргументи, че ако не се спре изпълнението, ищците ще останат бездомни и това ще им причини значителна и трудно поправима вреда.

Твърдените новонастъпили факти в исковата молба се свеждат до това, че с покана от 08.08.2025 г. до министъра на вътрешните работи В. Ю. Б. и Ж. П. Б., са поискали в 7-дневен срок да им се възстанови сумата от 13469.00 лева, представляващи направените подобрения в жилището им, като изрично е посочено, че на основание чл. 72 от Закона за собствеността упражняват правото си на задържане по отношение на имота, който обитават, до изплащане на сумата.

След като прецени писмените доказателства по делото, настоящият състав приема следното от фактическа страна:

Със заповед № ДС-20-00001/26.01.2021 г. на областния управител на Област С., на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за държавната собственост (ЗДС), е наредено да се иземе от В. Ю. Б., Ж. П. Б. и М. В. Б. недвижим имот – държавна собственост, управляван от Министерство на вътрешните работи, представляващ: Самостоятелен обект с идентификатор 68134.207.56.5.263, а именно: Апартамент № 56, намиращ се в [населено място], район „К. село“, [жк], [жилищен адрес] поради това, че го дължат без правно основание.

С решение № 6850 от 16.11.2022 г., постановено по адм. дело № 6060/2022 г. по описа на

Административен съд – София-град е отхвърлена жалбата на В. Ю. Б., Ж. П. Б. и М. В. Б. срещу заповед № ДС-20-00001/26.01.2021 г. на областния управител на Област С.. С решение № 3154 от 24.03.2023 г., постановено по адм. дело № 713/2023 г., Върховният административен съд е оставил в сила решение № 6850 от 16.11.2022 г. по адм. дело № 6060/2022 г. по описа на Административен съд – София-град. От гореизложеното следва, че заповед № ДС-20-00001/26.01.2021 г. на областния управител на Област С. е влязла в сила на 24.03.2023 г.

С постановление № ОА23-5499/22.07.2025 г. на областния управител на Област С. е постановено да се изпълни заповед № ДС-20-00001/26.01.2021 г. на областния управител на Област С., да се изземе от В. Ю. Б., Ж. П. Б. и М. В. Б. недвижим имот – държавна собственост, управляван от Министерство на вътрешните работи, представляващ: Самостоятелен обект с идентификатор 68134.207.56.5.263, а именно: Апартамент № 56, намиращ се в [населено място], район „К. село“, [жк], [жилищен адрес]. В постановлението е определен срок за доброволно освобождаване на имота и предоставянето му на Областна администрация Област С. до 17.00 ч. на 12.08.2025 г., както и е отразено, че при липса на доброволно изпълнение, се насрочва принудително изпълнение за изземване на държавния имот от В. Ю. Б., Ж. П. Б. и М. В. Б. на 28.08.2025 г. от 11.00 часа със съдействието на полицията. Няма данни и твърдения постановлението да е обжалвано по реда на чл. 294 и сл. от АПК.

С покана № ОА23-5954/08.08.2025 до министъра на вътрешните работи В. Ю. Б. и Ж. П. Б., са поискали в 7-дневен срок да им се възстанови сумата от 13469.00 лева, представляващи направените подобрения в жилището им. Предоставили са 7-дневен срок за възстановяване на сумата и на основание чл. 72 от Закон за собствеността са уведомили, че упражняват правото си на задържане на имота до заплащане на сумата.

От правна страна, съдът намира следното:

П. иск е с правно основание чл. 292 от АПК, като нормата предвижда, че задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищеца значителна и трудно поправима вреда. Предвид изложеното инвокираното в исковата молба искане за спиране е с правно основание чл. 293, ал. 4 от АПК. Този иск предоставя на длъжника в изпълнителното производство възможност за защита като оспори с иск задължението – предмет на изпълнението. Предпоставка за оспорването са само нови факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание и то такива, които са изменили или погасили подлежащото на изпълнение задължение. Доколкото исковата молба, в която е обективизирано и искането за спиране е подадена на 15.08.2025 г. може да се направи извод, че се претендира спиране на принудително изпълнението, насрочено за 28.08.2025 г. Искането за спиране изпълнението за изземване на недвижимия имот – частна държавна собственост, който ищците обитават е неоснователно.

За да спре изпълнението съдът следва да прецени наличието на вероятност от настъпване на значителна и трудно поправима вреда от изпълнението на заповедта за изземване. В този случай ищците следва да представят доказателства, от които да се направи извод за наличието на предпоставки за допускане на спирането.

Ищците не представят доказателства, че не разполагат с друго жилище, в което да се настанят или пък удостоверяват липсата на средства за наемане или закупуване на друго жилище. Поради това и остават недоказани твърденията за наличие на вероятност от настъпване на значителна и трудно поправима вреда за тях. Обстоятелството, че обитават жилището от 1987 г. (с изключение на ищеца М. Б., който е роден през 1997 г.), не е основание да се приеме, че ищците нямат друго жилище или не разполагат със средства за заплащане на наем и закупуване на жилище. Липсват

доказателства за доходите на ищците, получават ли трудови възнаграждения, пенсия или други средства, с които да се издържат. Освен това представените доказателства във връзка с основателността на иска – нови факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание, са платежни документи за извършени ремонти дейности в обитаваното държавно жилище на стойност 13 469 лева, което е обстоятелство сочещо, че ищците разполагат със средства.

Доказателствената тежест за настъпване на значителна и трудно поправима вреда от изпълнението на заповедта за изземване е в тежест на ищците. Искането за спиране е обосновано само с твърдението, че ищците ще останат бездомни, като не представят никакви доказателства, от които съдът да установи дали освобождаването на жилището ще им причини значителна или трудно поправима вреда.

Предвид изложеното и на основание чл. 293, ал. 4 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. Ю. Б., Ж. П. Б. и М. В. Б. за спиране действието по принудителното изпълнение на заповед № ДС-20-00001/26.01.2021 г., издадена от областния управител на Област С. на основание чл. 293, ал. 4 от АПК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: